

Lev för att välsigna och välsigna för att leva Live to bless and bless to live

Översatt från *Christian Science Sentinel*, 12.1.2009

Hans-Joachim Trapp

Att leva för att välsigna andra. Kan det finnas något högre och mer tillfredsställande mål? Tänk dig en värld fylld med människor vilkas högsta önskan är att hjälpa och välsigna andra! Skulle inte det vara lösningen till en del av den destruktiva självupptagenhet som ligger bakom mycket av dagens allvarliga personliga och globala problem? Skulle det inte hjälpa till att göra människor mindre frustrerade och rädda, ge mer balanserade relationer, och därigenom åstadkomma helande?

Det kan se omöjligt ut i vår ofta våldsamma och oroliga värld att en allmän, gemensam önskan att hjälpa och välsigna andra skulle åstadkomma global lycka. Men även om det är svårt att åstadkomma detta i stor skala, är det fullt möjligt att börja med att som enskild människa leva med den inställningen. Det osjälviska motivet att leva för att välsigna andra kan åstadkomma radikala förändringar i rätt riktning och varje enskild förändring kommer till slut att också påverka situationen i världen.

Allt vi behöver för att välsigna andra finns, som jag ser det, i Jesu Bergspredikan. Genom hela predikan (se Matt 5-7), talar Jesus om olika slags relationer. Han förklarar att vi skall se på andra konstruktivt, att vi skall behandla dem med respekt och att vi skall besvara det de säger och gör på ett balanserat sätt. Han säger åt oss att vi måste ge upp allt självupptaget tänkande. Vi kan inte se saker bara utifrån våra egna personliga önsknings och behov utan måste också se saker ur andras perspektiv – se deras individuella behov och tillgodose dem.

Jesus gör också klart att mental och fysisk hälsa kräver en balanserad, fördomsfri tanke som kan se situationer i ett vidare sammanhang – omsluta hela samhället, till och med det globala samhället, i sin omtanke i stället för att bara ägna sig åt egna intressen.

Som helare visade Jesus hur viktigt det är att förstå vad som händer i en annan människas hjärta. Eftersom varje enskild människa är del av ett större helt, kan våra egna liv bara välsignas om vi lever med ett kärleksfullt intresse för allas bästa. Men att dra sig undan och intressera sig endast för sig själv begränsar oss. "Sök inte ert eget bästa utan andras", sade Paulus, som hängivet följde Jesu föredöme (1 Kor 10:24).

Att genomgående uppleva Guds nåd

Jesus lärde också att vi kan uppleva Guds nåd hela tiden, inte bara då och då. Genom sitt eget exempel visade han att förmågan att vara till nytta för andra blir det naturliga resultatet när vi inser att vi är ett med Gud. När våra böner gör det möjligt för oss att mer och mer inse och känna att Gud som Ande och Kärlek alltid är närvarande och att vi är ett med

Läs en svensk översättning, på <http://www.spirituality.com/kristenvetenskaps Harold>

© 2009 The Christian Science Publishing Society (CSPS). Upp till 50 kopior av den här artikeln får tryckas och distribueras mot ersättning för tryckkostnaderna. Artikeln får inte sändas vidare via e-post eller läggas ut på en webbsida. Du kan istället sända eller lägga ut en länk till artikeln på CSPS:s webbsida. Om du vill ha tillåtelse att trycka artikeln i en annan tidskrift, sänd en förfrågan via e-post till copyright@csps.com, med ämnet "Copyright Request" på engelska.

Honom, kommer vi att få en mer stabil förmåga att välsigna. Det hjärta som drivs av en önskan att känna Kärlekens närvaro kan inte göra annat än innesluta hela Guds skapelse i sin omsorg.

Jesus lade stor vikt vid första budet: "Du skall inga andra gudar ha vid sidan av mig" (2 Mos 20:3). Att troget följa detta innebär att vi älskar och dyrkar den gudomliga Kärleken som "varats medelpunkt och omkrets" (Mary Baker Eddy, *Vetenskap och hälsa med nyckel till Skriften*, s. 204).

När vi lyder budorden på det här sättet, uttrycker vi Guds godhet och kärlek mer naturligt och konsekvent, och det i sin tur välsignar oss. Jag har sett detta. Ju mer jag har strävat efter att leva den kärlek som befriar från självcentrering och låtit Guds allomfattande kärlek styra mig, dess mer har jag upplevt Hans underbara välsignelser och Hans nåd – som ledning, beskydd, inspiration, kreativitet och i framväxandet av vänskap och arbete som sprider välsignelserna.

Jag kan säga med Bibeln: "Guds välsignelse gör en rik, och Han lägger inget lidande därtill" (Ords 10:22, *New King James Version*). Jesus uttryckte det så här: "Ge, så skall ni få. Ett gott mått, packat, skakat och rågat skall ni få i er mantel. Med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er" (Luk 6:38).

Så, vi måste inte bara leva för att välsigna, vi behöver de välsignelser som kommer av vårt eget uttryck för den gudomliga Kärleken för att leva!

Måste vi förtjäna Guds välsignelser?

Solen lyser på alla, och varje solstråle lyser upp den plats den lyser på. Solstrålar tävlar inte om plats eller syfte, och de tillverkar inte ljuset själva. Inte heller kan de bli skilda från den sol som sänder ut dem. På samma sätt behöver inte Guds individuella uttryck, den man och kvinna Han har skapat, tävla om Hans välsignelser. De behöver bara inse att de alltid är förenade med sin källa och inte har någon egen godhet, kärlek, intelligens eller något eget ljus. Den gudomliga Kärleken är den enda och opartiska källan till allt gott.

Det finns ingen anledning till rivalitet eller destruktiv tävlan i den gudomliga Kärleken. Mary Baker Eddy, som upptäckte Kristus-helandets Princip i Kristen Vetenskap, såg detta klart. Hon skrev: "Kärleken är opartisk och universell i sin anpassning och i sina gåvor. Den är den öppna källan som ropar: 'Upp, alla ni som är törstiga, kom hit och få vatten'" (*Vetenskap och hälsa*, s. 13).

Vår sanna identitet som Guds avbild är alltid ett med godhetens välsignelser, och vi behöver aldrig skaffa oss eller förtjäna vår andliga identitet. Men den okunniga, mänskliga uppfattningen om tingen skymmer ibland denna sanning och det kan göra att vi känner oss frustrerade, och sedan att vi känner att det goda, Gud, är långt borta. När detta händer behöver vi släppa taget om den felaktiga tron att vi är skilda från det goda, och genom bön etablera en medveten uppfattning om vår enhet med den Kärlek som är Gud. Det är utifrån denna enhet med Gud som vi naturligt handlar på sätt som skänker välsignelser och gagnar samhället.

Ständiga välsignelser är normalt

Är det faktiskt normalt att ständigt känna sig välsignad och att möta livets utmaningar med en förväntan om att bli välsignad? Ja. I själva verket är ingen annan attityd gudomligt normal. Det gudomliga Livet är alltid gott och fullständigt – en ständig källa till välsignelse, och det inspirerar oss att vara andra till hjälp.

Genom vad jag kommit att förstå som Livets lag – att Guds godhet är naturlig, konstant och ständigt utvecklande – har jag blivit välsignad med många tillfällen att dela med mig av andliga insikter.

Bland annat har jag deltagit i en grupp med sociologer, läkare och föräldrar till narkomaner, som frivilligt arbetade tillsammans för att hjälpa unga människor att komma ifrån sitt beroende. Vid ett tillfälle fick jag möjlighet att be tillsammans med en man som var beroende av starka droger. Vi träffades under ett helt år och bad tillsammans om hans plats i livet – hur han skulle kunna bli av värde för samhället och leva ett meningsfullt liv.

Han och jag fann att endast genom att upptäcka sin sanna identitet som Guds uttryck kan vi verkligen vara fria. Genom bön rättade vi den falska uppfattningen om människan som bunden av materien, en isolerad varelse som existerar helt på egen hand. I stället insåg vi att alla hör till Guds familj och har tillgång till Hans välsignelser: kärlek, intelligens och stöd. Min vän blev helt fri från sitt drogberoende och sin rökning. Han avslutade sin utbildning och tog sin magisterexamen vid ett konstcollege i Europa. Sedan dess har han ställt ut sin konst över hela världen. Han ägnar sitt liv åt att välsigna andra genom sin konst.

Nyligen vaknade en vän som är konsertpianist med alla symptom på allvarlig förkylning en dag när hon skulle uppträda. Hon kunde ha ställt in konserten, men i stället valde hon att gå till konserthuset och förbereda sig. Hon insåg att hon kunde *göra något* åt symptomen genom att be beträffande sina tankar.

Så hon bad för att vara säker på att hon inte var styrd av självupptagna tankar – att hon inte skulle uppträda för att få applåder eller beröm. I stället kände hon en djup och kärleksfull önskan att välsigna andra med den gåva Gud har gett henne, en gåva som hon kände kunde inspirera andra och ge glädje. Hon vägrade att erkänna någon annan makt vid sidan av Gud och denna trofasthetens bön, berättade hon för mig, gav henne ny styrka.

När konserten skulle börja hade alla symptom på förkylning försvunnit. Hon gick ut på scenen helt fri och spelade med inspiration. Flera veckor efter konserten talade människor som varit med i publiken fortfarande om den glädje och inspiration *de* hade fått av musiken.

Att välsigna andra med de välsignelser vi fått

Mina vänners helanden har gett hopp och tillförsikt till andra. Kristen Vetenskap erbjuder många sätt att sprida välsignelser – vid kyrkornas regelbundna vittnesbördsmöten, genom att skriva för tidskrifter som den här och genom att delta i aktiviteter som avser att möta samhällets behov. Människor kan naturligtvis också dela med sig av det goda de har tagit emot, genom att hjälpa andra genom bön eller på andra sätt som Gud visar dem individuellt genom bön.

Jag har funnit att om man inte delar med sig av det goda i livet kan det resultera i stagnation när rädsla och passivitet blockerar givandets kanaler. Men en kärlek som alltid ger ut något skänker alltid inspiration och nya idéer. I Bibeln lovar Gud: "Jag skall välsigna dig...och du skall bli en välsignelse" (1 Mos 12:3 *New King James Version*). Gud gav detta löfte till Abraham, men det uttrycker en andlig lag som gäller alla som liksom Abraham hängivet tjänar Gud.

De här orden har varit med mig sedan jag var barn. Jag fick lära mig att Guds välsignelser kommer till oss när vi håller vårt tänkande öppet för den gudomliga Kärlekens makt och själva ger uttryck för den. Jag tror på den andliga makt som ligger i att sprida våra välsignelser.

För mig har det betytt att mentalt vaka över min tanke och inte släppa in självupptagenhet och partiskhet. Det innebär att man har omsorg om andra människors behov utanför den egna familjen och kyrkan. Det kräver att man strävar efter ödmjukhet och erkänner den gudomliga Kärlekens ständiga närvaro och makt.

Mitt liv har fyllts av välsignelser som ständig inspiration, klarare uppfattning, att få utnyttja mina talanger och en hel rad intressanta verksamheter som resultat av denna disciplin. Jag har sett övertygande bevis på att en kärlekfull villighet att dela med sig av Guds välsignelser ger frihet från begränsningar. Att leva för att välsigna andra ger oss i större utsträckning än något annat åtagande välsignelsen av överflödande liv!

Hans-Joachim Trapp är praktiserande och lärare i Kristen Vetenskap och bor i Berlin, Tyskland.